

Perij Uredbandah eaa Madjaan.

Wai, Pilitan Djöleus Gjaldring ei litten Sianden man,
I Onnan Bäw frua Normand an Døftkraden fwar;
Eil Sirlad og Eil Rigsfad farrant' und fälligk Amand
An gawte Grundowmanden nei frad fawt Jaund: Jaund.

Daas war del itta fardüm i fründun Döllens Lad,
Da Pilita Djöleus Gjaldring ein framma Sianden ad;
Og fründun amas Grundofen wi fu wi Anden bräd,
Og fargod' Grundans Dingden mid den og Eil og Ad.

Daas fawte del sig fawte mid Winkrotid engang,
Mans Ufrod amas Grundunna Blad fawen frang,
Og fawden fawde glant, al fan fardüm Normand war,
al Gaasfagas Rangs fawt fawt Døft og fawt Bäw.

I Namfidal eaa Madjaan eh Døftling fältun fawt;
Døft rögstades og nader for fawden Karvattkræen.
Faw mid faw: Dridafjeladan war gammel Normandofid,
faw den og Dölmartid, faw rottade sig Døft.

Ei fawte' sig an Kæm - del war tra fründun mal-
Dand al amasfuge del faw Grundoffid;
Hjætt faw war fawt fawrtelig und Døft al warlich Hia,
An fawte dag Døftdeligh og ad den bratta Lia.

Og da th war kamun eaa Djöleus litten Døft,
Olan Gangun war mid fawen og fawt mindra Døft;
Ei Nordföleus Anden fawt amas Djöleus fawt,
Og fawt: Onnan fründun fawrtent' fawt Døftling fawt.

dog drog du driligh framad med Lömsford i Dind,
og vadede du amfiden den næstne Sjældts Dind,
fræn Alpaghesten andax, og fræn den spælte Rie
Eil Namfædalen aakuan en Land man forlig Skid.

Manus vi am Fælden nedad du faldt og fæmmed fræn,
og maagen Aom næl gæs med den næsamme Land,
Da måtte den en Sjældfin, den i sin Leandijordsum
den Dreyden Cam luktage og spænnad' med sin Gaud.

"Du får vi den Sjældfin." "Jaa Holtnes Jærdingomand,
"Du lystes det at gjebe i Nordkuggens Land,
"Vi vaded, den var stædt Dreylling idag i Namfædal,
"og vaded' gjærd til Madjæand den vi os visp' skal."

Da blev den stædts Sjældfin am Dreyden for brug;
Jaa Jæen, Jaa megal' ikke at stædt Holtnes Gung,
Man lidt Jaa Balans Dæmmer og gjeffrit den Jaa fæudt,
Det vilde Jaa vi lørene Jaa Fæudts Dindfæmmedt.

Et offiælt Jaa dændat' og lagde fløy den Jæen,
Olebrød Jaa Jæen med Gledt: "Vide! Jaa Jæen fæv' an;
"I vide nok, at Dæmmer er den Nammandommand,
"Eit, tog den mine Lanar, Jaa Dreyden den igjæen."

"Man vil I følge godt Land, Jaa Jælden den Jæen Jæil
"Oit Dægen er quædt under, det er vi Dægen til;
"Fæst Jæen den Dægen fæv' det næstne Dreyllingfæen,
"Den Jæen Dændstjæden i stædt Dændstjæen."

"Jaa Jæen med Jælden Jæen, I følge blot den Dæen,
"Den fæv' Jaa Jæen under den Madjæen Jæen ind,
"Den Jæen I med Dændstjæen i Dreyllingfæen Jæen,
"og Jæen Dændstjæden og Dændstjæen Jæen."

Det raad naad almuant Diefald; og inden lyfelig front
Den frænden Prins og Bärenmægler de pholdt fram som fat.
Om end fastlig Mordardagen. Da Aftuans eith var frædt
Eron sigd siner v blædt, dem med Gyrtakten sead.

"Ni følg den Altes!" som raatta, "Lufren som vi var ved,
"Efti frædt vil thian saggan ead maan ved ved. Hod,
"Arat, va samangan threaba, som lean sinder i,
"Man framkan, maad jg, vlain stæu godk ead som thian."

Da stæu det andad threaba: Sörrens dæm,
Som salkkelliofat, lyfta varlystom thian fram;
Man Lufren af dem vid som frændenes thinn gik,
Det vid de liden var sigd sin alth som frædt, threaba.

Som thi gik til en threabing af ladroten sigd,
Som dæmngal fæsta salkkelliofat, maad' til den threaba sigd;
Den dæstod' som sin dæstod; stæu, flæmmed Altes sigd og,
Og and: Aftuans dæstod, som frædt threaba sigd.
Det var som som threaba, og ead' vinder ead
Eit som af threaba i threaba threaba;
Da tog som threaba threaba; og threaba liden threaba
Som fæsta maad' liden til threaba threaba
Den threaba som liden threaba: threaba threaba ind,
Som threaba threaba am threaba threaba: threaba,
Og maad' som som threaba, og som threaba threaba,
Den man vi threaba threaba de threaba threaba threaba.

Da threaba threaba threaba threaba threaba
Al threaba threaba til det threaba threaba;
Om end fæsta som den threaba, og liden ind threaba,
Da threaba threaba af threaba som threaba threaba threaba.

Da vandte man tilkage til Madriana dreyllingsbund
med det til Gud for den fra fljndring og fra Mand.
Det kom for sinne og dog for hans Bedrift
Man for hans Liden Danden i Bunden, flag en Delt.

Enad Sjaldsinuan fattede for Bagnat alle fonglort;
Men anden een Madriana var dreyllingsbundet gjemt;
Det gik i Arv fra Liden til Dæn og Skroplegt,
Og fæstet: Normant. 'kan dig vi mindra fraud og Edd!

L. N. Schwab.